

Yrd. Doç. Dr. Gül Güneş



1971 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. 1988 yılında girdiği Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü'nden 1992 yılında bölüm birincisi olarak mezun oldu. Eylül 1993-Temmuz 2002 tarihleri arasında "A.Ü. Ziraat Fakültesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü"de Araştırma Görevlisi olarak görev yaptı. Ocak 1994-Ocak1995 tarihleri arasında, "European Centre for Pollution Research" tarafından yönetilen, "European Masters Degree in Environmental Management at the Universities of Alexandria, Egypt, and Ankara, Turkey" adlı master programına devam ederek "Environmental Management" konusunda master derecesi almaya hak kazandı. Daha sonra, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Peyzaj Mimarlığı Anabilim Dalı'nda, Eylül 1996'da yüksek lisans eğitimini, 2002 yılında doktorasını tamamladı.2002-Eylül 2007 yılları arasında Çevre ve Orman Bakanlığı'nda görev yaptı. Bu esnada, part-time eğitimci olarak; 2002-2003 Yaz ve Güz dönemlerinde, Bilkent Üniversitesi Turizm ve Otel İşletmeciliği Bölümünde "World Travel Destinations" dersini, 2003-2007 yılları arasında ise Ankara Üniversitesi Beypazarı Turizm ve Otel İşletmeciliği Meslek Yüksek Okulunda "Ekoturizm" dersini verdi.2007-2008 Güz Dönemi başlangıcından itibaren, Atılım Üniversitesi, İşletme Fakültesi, Turizm İşletmeciliği Bölümünde öğretim üyesi olarak görev yapmaya başlayan Gül GÜNEŞ'in, daha çok yeni turizm yaklaşımları, turizm-çevre ilişkileri, duyarlı ekosistemler, korunan alanlar, dağ ve yayla ekosistemleri ve kırsal alanlarda sürdürülebilir kalkınma konularında olmak üzere çeşitli yayınları bulunmaktadır. Evli ve 2 çocuk annesidir.

ANKARA KENT HALKININ BOŞ ZAMANLARINI DEĞERLENDİRME ALIŞKANLIKLARI

Teşekkürler Sayın Başkan, Sayın Rektör Yardımcımız. Sayın Güven Dinçer Bey'inde Zafer Hocamızın güzel sunumlarının ardından aslında benim için çok uygun bir zemin hazırlanmış oldu. Benim yapacağım sunumlarda söz konusu sunumlarla çok çıkışıyor. Zafer Bey'in aslında bize bahsettiği birçok yeri bilemiyorum. Öğrenciler hatırladılar mı ama buraya eğer dolmuşlarla geliyorsanız bu Ulus civarında Zafer Bey'in bize gösterdiği birçok yerden aslında geçiyoruz. Ama ne derece bilinçliyiz Hacı Bayram Cami'nin oradan kalkıyor dolmuşlarımız Ulus dolmuşları buraya direkt gelen İncek dolmuşları. Ama çevrenize ne derece bilinçli bakıyorsunuz. Belki genç nesil için çok önem veriyorum. O nedenle de bugün değineceğim konular biz Ankara kent halkı olarak boş zamanlarımızı ne şekilde değerlendiriyoruz. Boş zaman kavramı aslında ne ve ne şekilde değerlendirilmeli, ama biz Ankara kenti halkı olarak boş zamanlarımızda enerji mi depoluyoruz enerjimizi mi tüketiyoruz. Özellikle genç nesil açısından bunun değerlendirme şekli nedir, boyutları nelerdir onlar üzerinde tartışmak istiyorum. Derslerde çok yoğun olarak değiniyoruz ama burada da vurgulamayı arzu ettim. Boş zamanların özellikle değerlendirmesiyle ilgili yaklaşımlar kaygılar düşünceler aslında Endüstri Devrimiyle daha çok ön plana çıktı. Çünkü o dönemde sosyal tabakalaşma toplum içerisinde çok fazla artmaya başladı. İşçi sınıfı öncelikle günün büyük bir bölümünü çalışarak geçiriyordu. Ama ardından çok uzun süreli olan bu çalışma dönemlerinin hem psikolojiler üzerine hem de iş verimleri üzerinde büyük düşünelere neden olduğu gözlemlendi ve bunun neticesinde işte bugün hepimizin sahip olduğu giderek tabii ki belli düzene kavuşan boş zamanlar hafta sonları çalışma saatlerinin düzenlenmesi gibi birtakım yaklaşımlar ortaya çıktı. Aslında boş zaman olarak bizim kastettiğimiz –bazen ben derste öğrencilere sorduğumda boş zamanlarında uyuyorum diyorlar– uyumaktan günlük ihtiyaçlarımızı karşılamaktan arta kalan özellikle yenilik ve zindelik kazanmak için yaptığımız çalışmalarını içeren boş zaman değerlendirme çalışmaları ki boş zamanlar dediğim gibi gündelik gereklerden arta kalan zamanlarda değerlendiriliyor. Konuşmaların başından beri aslında Ankara için çok vurgulayıcı şeyler söylendi. Ankara'nın özgür kimliğinden bahsedildi. Ankara'nın gerek sanat, gerek kültür, gerek diğer konulardaki lider kimliğinden bahsedildi. Dolayısıyla öyle bir konuşmanın çok daha gerekli olduğuna inandım konuşmalar esnasında. Çünkü aslında boş zamanlarımızda biz ne derece özgür davranabiliyoruz, onları da irdelemekte fayda var diye düşünüyorum. Çünkü modern toplumlarda boş zamanlarını ne şekilde değerlendirildiği de gösterge, faaliyet ve yaratıcılık aslında önemli boş zamanları

değerlendirmede. Tabii bunlarda aktif ya da pasif değerlendirme şekilleri olabiliyor ki rekreasyon ve aktiviteler diye de geçiyor bunlar. Kimi insan bunu belki televizyon izleyerek geçirmeyi yeğliyor, kimi insan da belki sinemaya giderek ama açıkçası burada benim vurgulamak istediğim açık ve yeşil alanlara ne derece vakit ayırıyoruz. Boş zamanlarımızda esas enerjimizi harcayabileceğimizi yeniden zindelik kazabileceğimiz birlikte ne şekilde değerlendirebiliyoruz. Çünkü günümüzde genç nesil için özellikle, benim şuanda 6 ve 10 yaşında iki oğlum var. O dönemdeki çocuklar için çok yoğun söylenen şey var hiperaktif; bütün çocuklar için hiperaktif kelimesi kullanılıyor. Ama aslında o çocukların o enerjiyi harcayabilecekleri mekanlar var mı? Eskiden biz ailelerimiz sokaklardan çağırdığında eve dönerdik. Çünkü dış mekanlar içi güvenliği de sadece kardeşimizi oyun arkadaşı bilmezdik. Birçok toplum içerisinde arkadaşlarımız vardı. İşte şimdi yeni nesil aslında bunları ne derece değerlendirebiliyor ya da artık şeker toplamaya çıkan çocukların bile tehdit altında olduğu bir toplumda boş zamanlar genç nesil tarafından ne derece güvenli değerlendirilebilir bunları konuşmakta fayda var diye düşünüyorum. Çünkü boş zamanların değerlendirilmesinde önemli olan vakit öldürücü ve yıpratıcılıktan çok yaratıcı yapıcı ve geliştirici faaliyetlere yönelmek hepimiz biliyorsunuz ki ister istemez bütün gün mesela bilgisayarın başında çok büyük bir elektrik yüklenmesi oluyor. Tokalaştığımızda bu enerjiyi karşımızdakine de anında aktarabiliyoruz. Aslında belki boş zamanlarımızda ayakkabılarımızı çıkarıp çimenlerin üzerinde biraz yürüsek o üzerimizdeki negatif enerjiyi, o elektrik enerjisini toprağa aktararak hem ondan kurtulmanın yanı sıra hem fiziksel yorgunluktan çok zihnimizde oluşan yorgunluğu da bir şekilde atmış olabileceğiz. Dediğim gibi bu rekreasyon kavramı da boş zamanların değerlendirilmesi şeklinde ortaya çıkıyor. Bugün burada özellikle vurgulamayı istediğim konu şu ki Ankara'nın son yıllarda ne yazık ki özellikle 90'lı yıllarda bütün Türkiye'ye yayılmaya başlandı, 50'lerde Amerika'da bir salgını bu ama maalesef 90'lı yıllarda bize geldi ve şuanda da esiri olduğumuzu düşünüyorum hızla yayılan alışveriş merkezleri.

Aslında alışveriş merkezleri birçok kolaylıklar sağlıyor tabii ki onlara da değinmek istiyorum. Çünkü bununla ilgili daha önce turizm haberleri gazetesinde bir yazım çıktığında haklı eleştirilerde bulunan arkadaşlarım da oldu. Çocuklarını alıp oraya rahatça gidebildikleri güvenlik açısından uygun ortamlar olduğu, çeşitli aktiviteler gerçekleştiriliyor. Ama çok boyutu ile düşündüğümüzde bizim için neredeyse Ankara halkı için hafta sonları şöyle bir düşünürseniz tek seçenek haline gelmeye başladı. Bir arkadaşımızla buluşacaksa orada randevu veriyoruz. Bir alışveriş yapacaksa kesin oradan alışveriş yapmaya gidiyoruz. Bunu tabii ki boyutuyla düşünmek gerekiyor ama madalyonun bir de öbür yüzü var. Sizleri bilemiyorum ama ben eve geldiğimde alışveriş merkezlerinde dinlenmek yerine daha yorgun bir insan oluyorum. Çünkü orada muhtemelen manyetik alanlardan olan etkiler ve zihnimde oluşan o gündüz o güneş enerjisini emen beton zeminler gecede onları dışarıya veren ısı adası oluşturan etkiler nedeniyle eve geldiğimde ben kendimi çok daha yorgun hissediyorum. Bilakis boş zamanını değerlendirmiş bir insan değil daha da yorulmuş hissediyorum. Bu nedenle açıkçası çok mecbur kalmadıkça kendi çocuklarımda dahil olmak üzere bu mekanlarda geçirmek yerine daha çok açık ve yeşil alanın yoğun olduğu alanda geçirmeye özeniyorum. Buralarda yaptığımız tabii ki toplumsal birtakım faaliyetler gene boş zamanlarımızın değerlendirmesine yönelik faaliyetler arkadaşlarımızla bir araya geliyor onlarla bir şeyler paylaşıyoruz. Sosyal aktiviteler gerçekleştiriyoruz. Ama bunun tek seçeneği bu mudur aslında tartışılması gereken bu, ya da Zafer Hocam vurguladı. Plansız yapılaşmanın plansız kentleşmenin bize sunduğu imkan nedeniyle biz bu hale geldik. Diğer taraftan tüketici bir toplum olmaya başladık. Biz özellikle 90'lı yıllardan sonra alışveriş merkezleri tabii ki bizim için seçenek olabilir ama bunların şehrin içinde yapılması neden bu kadar gerekli, ya da şehrin içinde olmasının yanı sıra neden bu kadar fazla sayıda birçok dükkan. Diğer taraftan ekonomik kriz nedeniyle bugün bakıyoruz Karum da kapanıyor. Günlük ihtiyacını ya da kirasını karşılayamayacak durumda ama diğer taraftan bir bakıyoruz yeni bir alışveriş merkezi daha açılmış ya da hafta sonu biraz dinlenelim diye dışarı çıkıyoruz o trafiğin içerisinde girdiğimizde o merkezlerin önündeki trafik içerisindeki ölümcül birtakım vakalarda dahil trafik kazalarını da geçiyorum onun haricinde orada yaşadığımız stres

gerginlik acaba boş zamanlarımızı ne derece doğru değerlendirmemize neden oluyor bunları bir düşünmenizi istiyorum. Çünkü Ankara'nın aslında hatırlanması gereken birçok değerleri var, biz bunları unuttuk. Dikkat ederseniz yakın zamanda Sayın Obama da ziyaret etti Türkiye'yi. Ama ne yazık ki Ankara'da çok az gezmek için zaman harcadı. Ama İstanbul'da gezdiği yerlerle ilgili birçok kareler yer aldı. Aynı şekilde bizim yurtdışından gelen ziyaretçilerimiz içinde söz konusu, düşünüyorsunuz nereleri gezdirebilirim, gezdirmem gereken yerler alışveriş merkezleri mi? Hayır aslında birçok seçenek mevcut bunlardan sadece birkaç tanesine değinmek istiyorum bugün. Anıtkabir bizim için çok önemli bir değer ve gerçekten ben gerek Anıtkabir gerek bizim kent planlı kentleşmemizde çok önemli olan alanlar olan kent parkları diğer açık yeşil alanların çok önemli olduğuna inanıyorum. Çünkü uçakla Ankara'nın üzerinden geçerken Ankara'ya inerken bunu gayet net bir şekilde fark ediyorsunuz. Zafer Hocamın bahsettiği gibi çok tek düze bir gelişme var öbür türlü sürekli binalar sürekli aynı yapılar. Ama ne zaman ki bir açık yeşil alan görüyorsunuz çok farklı bir güzellik. Fonksiyonel olan özelliklerden geçtim ki zaten ağaçların bitkilerin sağladığı birçok faydaları hepimiz biliyoruz. Ama aynı zamanda estetik bakımdan Ankara'nın bu kimliğini yeniden kazanmasında çok büyük önemi var diye düşünüyorum açık yeşil alanların. Dikmen Vadisi Portakal Çiçeği Dikmen'deki Portakal Çiçeği Vadisi ve bu biliyorsunuz Ankara çanak yapısında bir kent ve çanak yapısında bir kentin vadileri son derece önemlidir hava akımlarını sağlayabilmesi bakımından. Ama oradaki hava akımlarının bile önünü kapatabilecek binalar kentleşmeler söz konusu, dolayısıyla bu kadar yanlış planlama hataları yapıyoruz ki bunların geri dönüşü mümkün olmayacak diye düşünüyorum. Altınpark belki konumu nedeniyle çok daha farklı kesime hitap ediyor. Çankaya'da olsaydı çok daha farklı bir kullanıcı kitlesi olabilirdi diye eleştirilerde alabilir. Ama Altınpark'ta benim açıkçası çok da gözüme batan çok fazla sayıda beton alanların var olması. Bunu dediğim gibi bir Botanik Parkıyla Seğmenler Parkı'yla kıyasladığımızda insanlar söz konusu iki parkta çok daha özgürce dolaşabiliyorlar diye düşünüyorum. Altınpark da biraz daha tüketime ve topluluk halinde hareket etmeye yönlendirilen bir insan söz konusu. Bilemiyorum hiç gören oldu mu? Ankara Üniversitesi Fen Fakültesinin içerisinde bir Nilüfer havuzu vardır. Ben stajım esnasında tanışma imkanı bulmuştum ve geçen gün de ufak oğlumu oraya bıraktığımızda gene önünden geçtik oranın benim için önemi büyüktür. Görüyorsunuz orada da oturma mekanları var yani burası belki trafikten uzakta çok ufak bir mekan. Ama kullanıcılarını bekliyor bazen de bu tür mekanlar. Aslında hak ettikleri ilgiyi ve değeri bulmuyorlar. Ankara'da Nilüfer'i bulmak ne kadar güzel bir farklılık. Burada da sağ olsun peyzaj mimarımız Esra zaman zaman Nilüfer diyor ki birçok öğrencide bilmiyordur, o Nilüfer açıyor aslında burada küçük bir havuzun içerisinde ama biz gençler genelde etrafımıza bakarak çok ilgili olarak hareket etmiyoruz toplum içerisinde nedense çevremizdeki güzellikleri görmek için. Yeni yapılan parklarla ilgili tartışmalar çok ayrı bir boyut. Ama ben açıkçası dediğim gibi alışveriş merkezleri yerine kendi çocuklarım için bu tür mekanları tercih edebiliyorum. Çünkü en azından enerjilerini orada harcayabiliyorlar ve flora fauna denemesi bitki ve hayvan varlığına o kadar ilgililer ki bu yaşta bu bilinci edinmeleri bence çok önemli, özgürce ve rahatça hareket edebiliyorlar. Onun haricinde koşabiliyorlar yürüyebiliyorlar. Çünkü biz şu moddayız; koşma, yürüme atlama. Tabii ki çocuk enerjisi harcayamayınca dediğim gibi karşımıza hiperaktif dediğimiz çocuklar çıkıyor. Aslında onların bizden hiçbir farkı yok sadece onlara uygun imkanlar sunulmuyor. Kara Göl Çubuk'ta biliyorsunuz gene sonbahar renklenmesiyle bizim aslında çok sevdiğimiz tercih ettiğimiz bir mekan. Tabii bu tür mekanlara gençlerin erişiminde bir başka konuda haklı olarak ulaşılabilirlik erişilebilirlik yani herkesin arabası var mı? Çünkü özellikle benim burada vurgulamak istediğim Teenager dediğimiz 13-19 yaş arası gençlerin boş zamanlarını değerlendirmesi ne derece önemli oldu. Çünkü esas enerji onlarda ve onların yenilik kazanması çok daha önemli, bunlara sunulan imkanlar nedir? Çünkü yapılan araştırmalar şunu gösteriyor ki Ankamall dediğimiz yerin çok fazla tercih edilmesinin bir nedeni de gençlerin rahatça erişimi, aynı zamanda aileler tarafından güvenli bulunması cep harçlıklarıyla birkaç alışveriş yapıp arkadaşlarıyla bir araya gelip zaman öldürebilecekleri bir mekanın olması. Ama dediğim gibi onların da haklı olduğu birtakım nedenler var. Oysa Amerika 50'lilerde bunun esiriydi ama şuanda orada çok yaygın olan bir eğilim var. Artı insanlar alışveriş yapacaklarsa açık alanlara gidiyorlar. Yani bir

ADİDAS köyü var bir alışveriş köyü var. İlla bizim tutkumuz alışverişse ki bu olmamalı aslında dediğim gibi bu da farklı boyutu tüketici bir toplum olmak. Ama belki bir arabamızı rahat park etme, ailece gitme ve güvenlik gibi arayışlarımız söz konusuysa eğer bunlar açık yeşil alanlarla bütünleştirilerek de yaratılabilir. Diğer taraftan gene böyle bir mekan düşünülüyorsa, aklıma gelen bir örneği de anlatmak istiyorum. İki hafta önce İsviçre'de Neuchâtel'de bir toplantımız vardı. Orada çok yüksek olmayan apartmanlar görüyordum yürüyüş esnasında ve o apartmanlar bizim aslında kültürel yaşantımızda da mevcut bu avlu sisteminde yeri çok yüksek değil. Dikdörtgen şeklinde avlu çok merak ettim bir gün girdim insanların girişi çıkışı da oraya izin veriliyor serbest bir şekilde. Avlu şeklinde o mekanlar ve içeride girdiğinizde orada gençler oturuyorlar bir masanın kenarında açık yeşil alanlarda sohbet ediyorlar. Anneler babalar çocuklarını almış çocuk oyun alanlarında oynuyorlar ve dediğim gibi bir apartman mekanı blok düşünün içerisinde açık ve yeşil alan var. Ama şuanda bizim özellikle Ankaralı olduğumuz için beni rahatsız eden konuları Ankara'da vurguluyorum ama bütün metropoliten kentlerinde yapmaya çalıştığımız bunun tam tersi bir açık ve yeşil alandan ne kadar bina çıkar bunun hesabı yapılmakta. Ben şuanda Aydınlikevler'de oturuyorum sizin de çevrenizde vardır eminim düşünürseniz ki Yenimahalle, Bahçelievler herkes bunu yaşıyor. Yaklaşık bir sene önce park olarak gördüğünüz ve mutlu olduğunuz bir alanda bir sene sonra çok yüksek bir bina bitiriveriyor. Üzücü olan şu ki aslında açık ve yeşil alanların bunlar rant kayısına dönüşen mekanlar haline gelebiliyorlar.

Konuşmanın başında Sayın Bülent Tanık da vurguladı ben de bu Ankara'nın ödül almasını çok doğru ve tarafsız bulmuyorum, açıkçası almak değil onu hak etmek önemli herkesin vurguladığı gibi ileriye dönük baktığımızda açık ve yeşil alanları hızla kaybediyoruz. Dolayısıyla yanlış planlama politikaları içerisindeyiz. Hemen yakınımızda Beypazarı var. Beypazarı çok klasik oldu diyeceksiniz ama Beypazarısını da biz tüketmeye başladık. Günlük Ankara'ya çok yakın bir mekanda artık oranın geleneksel olarak ön plana çıkan yiyeceklerinden gidip tatmak, günlük gezebileceğimiz tarihi bir mekanı gezip dönmek ama en azından bu açık alanda yapabileceğimiz bir aktivite ki orada İnözü Vadisi de var. Ama ondan önce şuna değinmek istiyorum biz orada gördüğümüz Beypazarı haricinde çok güzel müzeler var orada bizim gezmediğimiz. Dediğim gibi günü birlik gidilebilecek bir mekan. Özellikle genç nesil için önemli bir mekan olduğunu vurgulamak istiyorum. İlköğretim çağı için de çok önemli oluyor. İlköğretim çağındaki çocukları oraya götürüp açık müze olarak da kullanabilirsiniz. Orada kültürü görüyorlar, oralarda insanlarla resim çektirebiliyorlar. Burada eski ve yeni nesli görebiliyorsunuz. Ne kadar güzel bir kaynaşmadır bu. Orada konakta masal anlatılıyor gerçi masalı bizden de dinliyorlar ama o mekanda dinlemek eğitici ve motive edici o konağın içerisinde ve aynı zamanda sadece onlar dinlemiyor sizin yaşınızdaki gençler de dinliyorlar, çünkü biz bunlara gerçekten hasretiz gerçekten unutmaya başladık. Orada ıhlamur baskısı yapan bir kız da var. İşin güzel tarafı oradaki kız Beypazarı halkından ve gönüllü olarak yapıyor bu işi karşılığında herhangi bir beklentisi de yok, sadece o kültürün yaşatılmasını istiyor yöresel kıyafetleri ile sizi karşılıyor. Yaşayan müze var eğer ziyaretiniz olursa Pazar günleri açık ve tamamen gönüllük esasına dayanan bir çalışma diğerlerinden çok farklı gençler için çok önemli bir mekan. Bilemiyorum kaçınız bu aktiviteyi gerçekleştiriyor ama kuş gözlemciliği var. Ben en çok bunun özlemini duymuşumdur.

Yanımda bir kuş öttüğünde bu kuşun hangi tür olduğunu bilebilmek çünkü peyzaj mimarı olduğum için bitkileri az çok tanıyabiliyorum ama fauna hakkında bu kadar bilgili değilim özellikle kuşlar hakkında çok özenmişimdir ve sizin yaşınızdaki gençler de aslında sivil toplum kuruluşları dediğimiz kuruluşların doğa derneği var, onların çalışmalarında gönüllü olarak görev alarak bu kuşların gözlem esnasında nasıl tanınabileceklerini öğreniyorlar. Hem projelerde görev alıyorlar hem de dediğim gibi ilköğretim çağındaki çocuklar için de bu tür aktiviteler çok yararlı oluyor. Çünkü çocuklar orada doğa içerisinde görecekları bitki ve hayvan varlığına ilişkin ve aynı zamanda geçmiş kültüre ait bilgileri alıyorlar ve ardından burada doğa derneğinin müzesi var burada kuşlar anlatılıyor daha sonra da doğaya gidip burada bu kuşları yerinde görüyorlar. Bir kartalı görüyorlar. Beypazarı'nda endemik olan karaleylek var. Karaleyleği gözlemliyorlar. Onları dürbünle görüyorlar yuvaladıkları alanları

görüyorlar. Bunların gerçekten çok büyük önemi var ve o şekilde değerlendiriyorlar boş vakitlerini. İnözü vadisi de Beypazarı'na gidiyoruz ama bence bu yönünü bilmiyoruz biz hep tarihi mekanına kayıyoruz. Orası doğal bir güzellik aynı zamanda. İnözü vadisi doğal ve arkeolojisi alanlarını içeriyor, dolayısıyla burası hem bağ alanları olması açısından hem de buradaki kaya mezarlıkları diğer özellikleri bakımından önemli bir yer. Yöresel yiyecekler diyoruz ben çok önem veriyorum. Ziyaret ettiğim yerlerde klasik bir şey tatmayı sevmiyorum o yöreye ait şeyi tatmayı seviyorum. Karadeniz'e gittiysem turşu kavurması yemeyi seviyorum. Başka bir yöreye gittiysem o yöreye ait bir şey yemeyi seviyorum. Gerçekten de biz bunları da seviyoruz. En son Giresun'a gittiğimde oranın yerel halkı çok güzel ot tarifi verdi. Benim sorum şu oldu; kızınız ot yapımını biliyor mu? Henüz onunla paylaşmıyoruz ben yapıyorum o yiyor. O zaman biran önce ona öğretin bunların gelecek nesillerle aktarılması çok önemli diye düşünüyorum. Beypazarı'nın Telkârı dediğimiz gümüş ve altın işçiliği gerçekten çok önemli ve takdire değer. Beypazarı'na hep gidiyoruz ama işin ilginç tarafı Beypazarı'nın hemen yakınında Karaşar diye bir beldemiz var. Ve burası trekking yapabileceğiniz Çukurören diye başlıyor yayla şenliklerinin yapıldığı alan yaklaşık 10km yi geçen 10 km den biraz daha uzun trekking hattı var, toplamı 40km ye yaklaşıyor. Orada çok rahat kuşları, bitkileri her şeyi gözlemleyerek yürüyebiliyorsunuz ve bu Beypazarı'na sadece 25 km uzaklıkta ama biz Beypazarı'na geliyoruz orada takılıyoruz.

İfade ettiğim gibi Ankara'nın 125km kuzey batısında Ankara'ya bu derece yakın bir yayla eko sistemi var ama biz bunun farkında değiliz orada da tarihi değerler var. Aynı zamanda suni göletler var, bir yayla eko sisteminde görebileceğimiz tabii Karadeniz yaylalarına benzemesi orta Anadolu ve Bolu'ya geçiş noktasında yayla eko sistemi var. Burada da rahatlıkla yürüyüşler yapabileceğiniz alanlar mevcut. En önemlisi de kardelen diyoruz. Biz Avrupa'nın dörtte üçünden fazla bitki örtüsüne sahibiz. Tüm Avrupa'da 12 bin olan bitki varlığı biz de 10 bin civarında otsu ve odunsu bitkilerde dahil ki şuanda biliyorsunuz, doğuda terör ve benzeri endişelerle yapılmayan araştırmalarla aslında bizim bilmediğimiz endemik dediğimiz sadece belli yörede yetişen bitkimiz de var, hayvanımız da var, floramız da var, faunamız da var. Dolayısıyla biz bunları çok bilincinde değiliz. Ama Ankara'nın hemen yakınında kardelen endemik bir bitki biliyorsunuz, çok önemli bir projeye de ismini verdi kızların okutulmasıyla ilgili çok önemli ve başarılı bir proje orada neden kardelen denmişti projeye çünkü kardelen dik başlıdır aynen ismi gibi karı delip çıkar. Aslında o kardelen şubatın sonu mart başında eğri ova denilen yerde halı gibi yeri kaplıyor. Karların içerisinde onu izleyebiliyorsunuz. Aynı zamanda yine Ankara'ya özgü sarı renkli Ankara çiğdemi vardır. Kuşburnu vardır biz bunları Ankara'da gidip satın alıyoruz. Ama kuşburnu orada o şekilde bekliyor. Dolayısıyla yakınımızda çok güzel değerler var ve bunları değerlendiren bir topluluk da söz konusu.

Nallıhan kuş cenneti var. Çevre ve orman bakanlığı tarafından koruma altında bu alan ve önemli kuş alanlarından bir tanesi bir çok kuşu gözlemleyebileceğimiz önemli bir mekan. Biraz daha etrafımıza karşı ilgili boş zamanlarımızda kendimizi kapalı mekanlara kapatıp enerji kazanmak yerine kendimizi tüketecek bir gençlik olmayalım.